

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 21C/92/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314206521
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2014:1314206521.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Beatou Farkašovou v právnej veci navrhovateľky: T. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom U.. Š. XX, W., zast. JUDr. Miroslavom Trtílkom, advokátom, J. Kráľa 29, Martin, proti odporcovi: Slovenská sporiteľňa a.s., IČO: 00 151 653, Bratislava, Tomášikova 48, zast. JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., Piešťany, Sad A. Kmeťa 24, o zaplatenie sumy 6.487,46 eur s prísl., takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 6.487,46 eur spolu s 8,75% ročným úrokom z omeškania:

- zo sumy 463,39 eur od 16.02.2013 do zaplatenia
- zo sumy 463,39eur od 16.03.2013 do zaplatenia
- zo sumy 463,39 eur od 16.04.2013 do zaplatenia
- zo sumy 463,39 eur od 16.05.2013 do zaplatenia
- zo sumy 463,39 eur od 16.06.2013 do zaplatenia
- zo sumy 463,39 eur od 16.07.2013 do zaplatenia
- zo sumy 463,39 eur od 16.08.2013 do zaplatenia
- zo sumy 463,39 eur od 16.09.2013 do zaplatenia
- zo sumy 463,39 eur od 16.10.2013 do zaplatenia
- zo sumy 463,39 eur od 16.11.2013 do zaplatenia
- zo sumy 463,39 eur od 16.12.2013 do zaplatenia
- zo sumy 463,39eur od 16.01.2014 do zaplatenia
- zo sumy 463,39 eur od 16.02.2014 do zaplatenia
- zo sumy 463,39 eur od 16.03.2014 do zaplatenia

spolu s náhradou trov konania vo výške 389 eur a náhradou trov právneho zastúpenia k rukám právneho zástupcu navrhovateľky vo výške 1.132,92 eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom došlým súdu dňa 19.03.2014 domáhala zaviazania odporcu na zaplatenie jej sumy 6.487,46 eur s príslušenstvom špecifikovaným vo výrokovej časti tohto rozsudku titulom neplatnej Výpovede z 26.10.2009 danej navrhovateľke odporcom zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu odporcu zo dňa 20.10.1995 /ďalej len „Zmluva o dôchodku“/z dôvodu, že predmetná Výpoveď daná v zmysle § 582 Obč. zák. predpokladajúca a vzťahujúca sa na neurčitú dobu sa nevzťahuje na prípad predmetnej dôchodkovej Zmluvy dohodnutej na určitý čas.

Odporca s návrhom navrhovateľky nesúhlasil, návrh žiadal zamietnuť z dôvodu, že ukončenie zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania je v súlade so zákonom. Poukázal na nález Ústavného súdu SR č. II ÚS 26/25012-33, v ktorom sa konštatuje, že napriek obsahu nálezu banke zostáva povinnosť striktné rešpektovať ustanovenia Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, v dôsledku čoho nemá odporca voči navrhovateľke žiadny záväzok z predmetnej Zmluvy o dôchodku, pretože právo na plnenie, ktorého sa navrhovateľka domáha, je v rozpore s hmotným právom, a ak by v minulosti existovalo, už zaniklo. Na predmetnú vec sa vzťahujú ustanovenia § 27 ods. 8, § 116, § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou Zák. o bankách a následne § 575 ods. 1 Obč. zák., pričom plnenie sa stalo právne nemožné zo strany banky. Pretože Zákon o bankách upravuje okrem bankových činností aj iné činnosti banky / niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území SR, na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému. Ustanovenie § 119 ods. 3 výslovne neumožňuje banke uskutočňovať činnosti, ktoré sú v rozpore so Zákom o bankách tým, že stanovuje „odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona však nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom“. V rozpore so Zák. o bankách je taká činnosť, keď má banka poskytovať plnenie hospodársky neodôvodnené alebo plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote v zmysle § 27 ods. 8 Zák. o bankách, ktorého plnenia sa domáha i navrhovateľka. Banka na takýto záväzok ani jeho plnenie žiaden hospodársky dôvod a jedná sa tu o plnenie bez protihodnoty, k čomu sa banka nesmie zmluvou ani zaviazat' v zmysle § 27 ods. 8. Zmluva o dôchodku uzavretá v zmysle § 842 Obč. zák. je jednostranne zaväzujúca zmluva bez akéhokoľvek hospodárskeho dôvodu pre banku. Pri aplikovaní vyššie uvedených ustanovení záväzkov na plnenie zo Zmluvy o dôchodku voči navrhovateľke zanikol, ak by predtým existoval, pretože plnenie z tejto zmluvy sa stalo nemožné v zmysle § 575 ods. 1 Obč. zák. s poukázaním na § 27 ods. 8, § 116 a § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou Zák. o bankách z dôvodu, že banka nesmie poskytovať plnenia bez poskytnutia protihodnoty, ani hospodársky neodôvodnené plnenia.

Navrhovateľka v rámci vyjadrenia uviedla, že odporca opiera zánik Zmluvy o dôchodku z dôvodu dodatočnej nemožnosti plnenia pre rozpor s § 27 ods. 8, § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou Zák. o bankách, s tým, že odporca voči navrhovateľke nemá žiaden nárok zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z „Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 20.10.1995, nakoľko právo na plnenie, ktorého sa navrhovateľka domáha je v rozpore s platným právom a ak by aj v minulosti existovalo, tak už zaniklo, príp. by zaniklo pre dodatočnú nemožnosť plnenia v dôsledku zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a následnej aplikácii § 575 ods. 1 Obč. zák. S takýmto tvrdením sa navrhovateľka nestotožňuje s poukazom na súvisiaci rozsudok tunajšieho súdu č. k. 10C/72/2012 zo dňa 16.01.2013, ktorý bol potvrdený rozsudkom KS BA č. k. 2Co 297/2013 zo dňa 16.10.2013., ako i množstvo ďalších rozhodnutí KS BA, ako aj uznesenie NS SR č. 7Cdo 126/2012 zo dňa 12.06.2013, ktorým bolo dovolanie odporcu voči rozsudku KS BA 4Co 256/2011 odmietnuté. Navrhovateľka ďalej poukázala na skutočnosť, že ak by odporca videl neplatnosť predmetnej Zmluvy v čomkoľvek, návrh Zmluvy vyhotovil a navrhovateľke predkladal, preto je zarážajúce, ak nie v rozpore s dobrými mravmi, ak sa odporca dovoľával neplatnosti predmetnej Zmluvy zo dňa 20.10.1995. K dodatočnej nemožnosti plnenia v súvislosti s § 27 ods. 8; § 116 a § 119 ods. 3 Zák. č. 483/2001 Z. z.; navrhovateľka poukázala na to, že v danom zmluvnom vzťahu odporca nevystupuje ako právnická osoba vykonávajúca podnikateľskú činnosť - bankovníctvo, ale ako každá akákoľvek iná právnická osoba, ktorá vystupuje aj napr. v zamestnaneckých vzťahoch. Plnenie poskytované navrhovateľke na základe Zmluvy je výrazom prístupu odporcu k bývalým zamestnancom, ktorý prístup bol dohodnutý v kolektívnej zmluve za rok

1993, na základe zmluvy ktorej bol fond vytvorený, čo vyplýva z čl. II ods. 1 Štatútu Podporného dôchodkového fondu Slovenskej štátnej sporiteľne. Zákon č. 483/2001 Z. z. sa nevzťahuje na inú činnosť banky ako sú bankové činnosti, nevzťahuje sa na banku ako napr. zamestnávateľa alebo účastníka poisťovacích zmlúv, vlastníka majetku. Ustanovenie § 27 je zaradené v VI. časti s marginálnym nadpisom „Požiadavky na podnikanie banky a pobočky zahraničnej banky“, preto je § 27 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z.z. potrebné posudzovať a vykladať v kontexte celého § 27 aj v súvislosti s ods. 1.

Povinnosť plniť zo Zmluvy nie je v rozpore s § 116 a § 119 ods. 3 Zák. č. 483/2001 Z. z., nakoľko sa toto ustanovenie môže logicky týkať len vzťahov upravených týmto zákonom, čo v zmysle § 1 sú niektoré /nie všetky/ vzťahy súvisiace so vznikom, organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk. Sociálna a zamestnanecká politika a z nej vznikajúce vzťahy nie sú vzťahmi, ktoré by sa dali subsumovať pod § 1 Zák. č. 483/2001 Z. z. To, že odporca nepovažoval za neplatnú Zmluvu z dôvodu dodatočnej nemožnosti plnenia podľa Zák. č. 483/2001 Z. z., svedčí aj to, že poskytoval navrhovateľke plnenie zo Zmluvy do 15.04.2010.

Súd vypočul vo veci právnych zástupcov účastníkov konania, pričom upustil od výsluchu navrhovateľky, oboznámil sa s listinnými dokladmi: Zmluvou o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 20.10.1995, Výpoveďou zo dňa 26.10.2009 danou odporcom navrhovateľke, Štatútom Podporného dôchodkového fondu odporcu zo dňa 1.7.1993 s Dodatkom 1 zo dňa 19.4.1994 a Dodatkom č. 2 zo dňa 1.12.1996, Usmernením k Dodatku č. 2 Štatútu zo dňa 5.12.1996, Stanovami odporcu platnými a účinnými od 11.1.1995, Organizačným poriadkom odporcu účinným od 01.07.1993, oboznámil sa s obsahom spisu tunajšieho súdu č. 10C 72/2012, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 20.10.1995 súd zistil, že táto bola uzavretá medzi navrhovateľkou a odporcom, ktorej predmetom bolo doživotné plnenie navrhovateľke odporcom ako povinným z uplatneného a priznaného nároku na plnenie z podporného dôchodkového fondu podľa Štatútu vo výške 463,39 eur mesačne k 15. dňu každého mesiaca až do dožitia navrhovateľky. Podľa bodu 4 Zmluvy, výška plnenia je pevná a nemá na ňu vplyv budúca zmena výšky dôchodku, ktorá bola rozhodujúca v čase uzatvorenia tejto zmluvy. V zmysle bodu 6 Zmluvy záväzok odporcu ako povinného z tejto zmluvy trvá aj pri zmene jeho právnej formy a aj pre jeho právneho nástupcu.

Z Výpovede odporcu č. j. 0179/112/09 zo dňa 26.10.2009 súd zistil, že odporca dal navrhovateľke podľa § 582 Obč. zákonníka Výpoveď zo Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 30.11.1995 s tým že po uplynutí 3-mesačnej zákonnej výpovednej lehoty od doručenia výpovede platnosť a účinnosť zmluvy skončí ku koncu najbližšieho kalendárneho štvrťroka t.j. 31.3.2010.

Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 10C/72/2012-103 zo dňa 16.01.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Co 297/2013-142 zo dňa 16.10.2013, právopl. 05.11.2013 súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke sumu 463,39 eur s príslušenstvom titulom plnenia zo Zmluvy o dôchodku zo dňa 20.10.1995 za apríl 2010 pri vyhodnotení Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 27.8.1996 za platnú, výpoveď odporcu z tejto zmluvy zo dňa 26.10.2009 za neplatnú z dôvodu, že Zmluva bola uzavretá na dobu určitú neurčitého trvania, z ktorého dôvodu výpovedný dôvod v zmysle § 582 Obč. zák. nebol daný. Už v tomto konaní odporca namietal zánik záväzku odporcu z tejto zmluvy pre nemožnosť plnenia, ktorú námietku súd vyhodnotil za nedôvodnú a taktiež odporca namietal zánik jeho záväzku voči navrhovateľke z dôvodu rozporu s § 119 ods. 3 veta za bodkočiarkou, § 27 ods. 8, § 116 Zák. o bankách č. 483/2001 Z. z., a to z rovnakých dôvodov, ktoré odporca uplatnil v tomto konaní č. k. 6C 215/2012 a už odvolací súd vo svojom rozhodnutí č. k. 9Co/91/2012 zo dňa 26.4.2012 poukázal na zjavne húževnatú snahu odporcu o dosiahnutie zmeny napadnutého rozsudku z dôvodu neaplikácie na daný právny vzťah § 27 ods. 8, § 116, § 119 ods. 3 vety za bodkočiarkou Zák. o bankách, ktorú vyhodnotil za nedôvodnú.

Podľa § 34 Obč. zák. právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv a povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 39 Obč. zák., neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák., výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 842 Obč. zák., zmluvou o dôchodku sa zakladá niekomu na doživotne alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania právo na vyplácanie určitého dôchodku.

Podľa § 582 ods. 1 Obč. zák., ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrtroka.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlho riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 1 Zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

Podľa § 27 ods. 8 Zák. o bankách, banka a pobočka zahraničnej banky nesmú uzatvárať zmluvy za nápadne nevýhodných podmienok pre nich, najmä také zmluvy, ktoré ich zaväzujú na hospodársky neodôvodnené plnenie alebo na plnenie zjavne nezodpovedajúce poskytovanej protihodnote alebo ktorými sú zjavne nedostatočne zabezpečené ich pohľadávky; podľa § 116 tohto zákona sa týmito spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona.

Podľa § 116 Zák. o bankách, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 119 ods. 3 Zák. o bankách, banky, pobočky zahraničných bánk a iné osoby sú najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona povinné zosúladiť s týmto zákonom svoje právne vzťahy voči tretím osobám vzniknuté pri vykonávaní činnosti podľa doterajších predpisov; odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona však nikto nemôže pokračovať v činnosti, ktorej vykonávanie je v rozpore s týmto zákonom. Každá banka je tiež povinná do 12 mesiacov od nadobudnutia účinnosti tohto zákona zosúladiť svoje stanovky s týmto zákonom; ak banka do uplynutia tejto lehoty nezosúladi niektoré ustanovenia svojich stanov s týmto zákonom, tieto ustanovenia strácajú platnosť dňom uplynutia tejto lehoty.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 20.10.1995 bola medzi účastníkmi konania uzavretá v zmysle § 842 Obč. zák. Zmluva o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s., ktorej predmetom bolo doživotné plnenie odporcom ako povinným v prospech navrhovateľky vo výške 463,39 v zmysle uplatneného a priznaného nároku na základe Žiadosti navrhovateľky o priznanie plnenia z Podporného dôchodkového fondu odporcu. Na základe predmetnej zmluvy odo

dňa jej účinnosti odporca v prospech navrhovateľky i plnil. Dňa 26.10.2009 odporca však v zmysle § 582 ods. 1 Obč. zák. uplatnil voči navrhovateľke Výpoveď z predmetnej zmluvy, a to z dôvodu, že Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede. Platnosť a účinnosť Zmluvy o dôchodku mala podľa Výpovede odporcu zo dňa 26.10.2009 skončiť ku dňu 31.3.2010, z tohto dôvodu preto počnúc mesiacom apríl 2010 prestal odporca poskytovať v zmysle Zmluvy o poskytovaní podporného dôchodkového fondu odporcu plnenia. Rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 10C/72/2012-103 zo dňa 16.01.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Co 297/2013-142 zo dňa 16.10.2013, právopl. 05.11.2013 súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 463,39 eur s príslušenstvom titulom plnenia z predmetnej dôchodkovej zmluvy za mesiac apríl 2010 pri vyhodnotení aj námietok odporcu v závere, že zmluva zo dňa 20.10.1995 nebola uzavretá na dobu neurčitú, preto Výpoveďou zo dňa 26.10.2009 danú navrhovateľke odporca v zmysle § 582 Obč. zák. nemohol zmluvu vypovedať a táto Výpoveď je neplatná. Už v tomto konaní sa prvostupňový i odvolací súd zaoberal a vyhodnotil i námietky vznesené odporcom týkajúce sa nemožnosti plnenia pre rozpor so Zákonom o bankách, § 27 ods. 8; § 116; § 119 ods.3 a vyhodnotil ich ako nedôvodné.

Podaným návrhom v tomto konaní č. k. 21C 92/2014 sa navrhovateľka domáha zaviazania odporcu na plnenie v zmysle predmetnej Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu odporcu zo dňa 20.10.1995 za obdobie február 2013 až marec 2014. Odporca však v konaní vzniesol opätovne totožné námietky ako v právoplatne ukončenom konaní na tunajšom súde č. k. 10C 72/2012 týkajúce sa nerešpektovania Zákona o bankách č. 483/2001 Z. z., v dôsledku čoho právo navrhovateľky na plnenie z predmetnej zmluvy zaniklo, keďže sa stalo právne nemožným zo strany odporcu ako banky podľa § 575 ods. 1 Obč. zák. a ak by aj záväzok odporcu zo Zmluvy v minulosti existoval, tak s poukazom na § 27 ods. 8, § 116, § 119 ods.3 Zák. o bankách zanikol, pretože banka nesmie poskytovať plnenia bez protihodnoty.

Súd ako otázku prejudiciálnu riešil otázku platnosti, príp. neplatnosti Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu SLSP, a.s. zo dňa 20.10.1995, ako i Výpovede odporcu zo zmluvy zo dňa 26.10.2009, pričom dospel k záveru, že predmetnou Zmluvou sa v prospech navrhovateľky založilo právo na vyplácanie dôchodku doživotne, t.j. na dobu určenú neurčitého trvania, kedy je presne určený okamih začiatku vyplácania dôchodku a okamih ukončenia právneho vzťahu, a to smrťou, ktorá skutočnosť nie je závislá od ľudskej vôle. Už charakter predmetného právneho vzťahu - zmluvy o dôchodku v zmysle § 842 Obč. zák. svedčí tomu, že takýto typ zmluvy nie je možné dohodnúť na čas určitý, ale buď doživotne, teda do okamihu smrti oprávneného, alebo na inak určenú dobu neurčitého trvania špecifikovaného určitým časovým úsekom - lehotou, ktorý má svoj začiatok a koniec t.j. počas štúdií, vdovstva a pod. a i v predmetnej Zmluve je jasne špecifikovaný jej koniec t.j. doživotne, teda okamih smrti navrhovateľky. Jedná sa teda o presne určitú dobu s presne určeným začiatkom a koncom, avšak jej trvanie je neurčité. Trvanie právneho vzťahu bolo účastníkmi konania dohodnuté do okamihu úmrtia navrhovateľky, teda do doby nastania skutočnosti nezávislej od ich vôle. Ustanovenie § 582 ods. 1 Obč. zák. upravuje možnosť ukončenia právneho vzťahu a spôsob zrušenia záväzku založeného zmluvou uzavretou na neurčitú dobu, predmetom ktorého je opakovaná činnosť alebo záväzok, a to jednostranným právnym úkonom - Výpoveďou zo dňa 26.10.2009 podľa § 582 Obč. zák. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetná Zmluva zo dňa 20.10.1995 nebola uzavretá na dobu neurčitú, odporca preto nemohol Zmluvu vypovedať podľa § 582 Obč. zák. Navyše charakter a účel uzavretej Zmluvy o poskytovaní plnenia z Podporného dôchodkového fondu odporcu, kedy účastníkom takejto zmluvy je na jednej strane poskytovateľ dôchodku ako osoba povinná a na druhej strane poberateľ dôchodku ako osoba oprávnená, pričom dôvody uzatvorenia takejto zmluvy, na základe ktorej sa odporca zaviazal navrhovateľovi poskytovať plnenie môžu byť rôzne a za poskytnutý dôchodok sa nemusí poskytnúť protiplnenie, nepredpokladá počas trvania právneho vzťahu do smrti oprávneného jej ukončenie jednou zo zmluvných strán. Predmetná Zmluva o dôchodku spĺňa podstatné náležitosti zmluvy podľa § 582 ods. 1 Obč. zák., preto Výpoveď zo Zmluvy o dôchodku zo dňa 26.10.2009 danú odporcom navrhovateľke považuje navrhovateľka za neplatnú, nakoľko Zmluva o dôchodku je zmluvou uzatvorenou na dobu neurčitého trvania, nie však zmluvou na dobu neurčitú. Platnosť predmetnej Zmluvy o dôchodku zo dňa 20.10.1995, ako i neplatnosť Výpovede zo zmluvy zo dňa 26.10.2009 bola ustálená i v Náleze Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 26/82012-33 zo dňa 25.4.2012, ktorý potvrdil, že Zmluva o dôchodku nie je zmluvou na dobu neurčitú, nie je možné ju ukončiť Výpoveďou podľa § 582 os. 1 Obč. zák.

Čo sa týka námietok odporcu uplatnených v odpore proti platobnému rozkazu týkajúcich sa neplatnosti Zmluvy o dôchodku, príp. jej zániku pre nemožnosť plnenia pre rozpor s ustanoveniami Zák. č. 583/2001

Z. z. o bankách, tieto súd vyhodnotil ako nedôvodné a účelové v snahe oddialenia rozhodnutia vo veci, príp. vyhýbaniu sa plneniu vzhľadom na vysoký vek navrhovateľky. Pri vyhodnotení týchto námietok odporcu sa súd v plnom rozsahu pridrižiava vyjadrenia navrhovateľky k odporu s tým, že § 27 ods. 8 Zák. o bankách sa nevzťahuje na interné predpisy odporcu ako zamestnávateľa a jeho zamestnanca, preto sa ani netýka vzťahov upravených Zmluvou o dôchodku. Toto ustanovenie citovaného zákona upravuje interné veci banky ako zamestnávateľa a jej zamestnanca, ako i vzťahy banky navonok, t.j. uzatváranie zmlúv s klientmi, či inými bankami vzhľadom k predmetu jej činnosti, čo vyplýva z existencie interných predpisov banky, konkrétne zo Štatútu PDF čl. I. Plnenie odporcu zo Zmluvy o dôchodku má byť v zmysle Štatútu PDF vyplácané z Podporného dôchodkového fondu odporcu vytváraného z použiteľného zisku odporcu, čo Zákon o bankách nezakazuje. Zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzavretou za nápadne nevýhodných podmienok v zmysle § 27 ods. 8 Zák. o bankách, nakoľko žiadne ustanovenie cit. zákona neustanovuje, že vykonávanie peňažných platieb na základe zmlúv o dôchodku je zakázané, a toto nie je preto ani v rozpore so zákonom. Predmetná zmluva o dôchodku nie je zmluvou uzavretou za nápadne nevýhodných podmienok pre odporcu v zmysle § 27 ods. 8 Zák. o bankách, nakoľko sa jedná o zmluvný typ asynalagmatickej zmluvy, navyše tu neexistuje ani rozpor zmluvy pre neexistenciu protihodnoty plnenia odporcu voči navrhovateľke, nakoľko navrhovateľka bola bývalou zamestnankyňou odporcu. Ak by aj Zmluva bola uzavretá za nápadne nevýhodných podmienok / čo nie je/, jej platnosť by nezanikla a nedošlo by ani k jej zániku z dôvodu dodatočnej nemožnosti plnenia pre údajnú existenciu rozporu s § 27 ods. 8 Zák. o bankách, keďže Zákon o bankách explicitne nespája rozpor právneho vzťahu s § 27 ods. 8 so zánikom tohto vzťahu, keď § 119 ods. 3 Zák. o bankách len stanovuje bankám povinnosť zosúladiť svoje právne vzťahy k tretím osobám vzniknuté pri výkone činnosti podľa dovtedajších predpisov so Zákonom o bankách. Aj námietku odporcu týkajúcu sa na hospodársky neodôvodnené plnenie zo Zmluvy o dôchodku pre odporcu súd vyhodnotil za taktiež nedôvodné už s poukazom na bývalý vzťah zamestnanecký medzi účastníkmi a snahu a cieľ odporcu zabezpečiť sociálnu starostlivosť o pracovníka odchádzajúceho do dôchodku, čo spadá pod agendu personálneho a sociálneho úseku divízie ľudských zdrojov. Súčasne predmetná zmluva o dôchodku nie je ani v rozpore s dobrými mravmi vzhľadom na súlad s účelom Fondu vymedzeným v čl. I Štatútu PDF, pričom skončením vyplácania dôchodku podľa zmluvy by došlo k podstatnému zníženiu životnej úrovne navrhovateľky. Preto vzhľadom na skutočnosť, že na predmetný právny vzťah sa nevzťahuje Zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách, konkrétne teda ani § 27 ods. 8, § 116, § 119 ods. 3, Zmluva o dôchodku zo dňa 20.10.1995 je stále platná, odporca má naďalej povinnosť zo zmluvy plniť, jeho právo nezaniklo pre nemožnosť v zmysle § 575 ods. 1 Obč. zák.

Vzhľadom na tieto skutočnosti súd v súlade s § 842, § 517 ods. 1,2 Obč. zák., § 3 Nar. vlády SR č.87/1995 Z.z. zaviazal odporcu na zaplatenie celkovej sumy 6.487,46 eur s príslušným úrokom z omeškania ročne odo dňa nasledujúceho po splatnosti mesačného plnenia za každý mesiac od februára 2013 do marca 2014 .

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 veta prvá OSP tak, že v konaní úspešnej navrhovateľke priznal ich náhradu predstavujúcu zaplatený súdny poplatok 389 eur a náhradu trov právneho zastúpenia 1.132,92 eur vypočítanú v zmysle Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z., ktoré predstavujú : 4 úkony á 220,77 eur /1. prevzatie a príprava zastúpenia , 2. spísanie žaloby; 3. vyjadrenie k vyjadreniu odporcu; 4. účasť na pojednávaní dňa 17.06.2014 /; + 4x8,04 eur režijný paušál; + náhrada za použitie motorového vozidla zn. MITSUBISHI LANCER, ěČ: MT 498 CT za účasť na pojednávaní dňa 17.06.2014: benzín 1,519eur/ liter; 7,6 l / 100 km; Martin - Bratislava a späť za 460 km v celkovej sume 53,10 eur; + náhrada podľa opatrenia MPSVaR SR č. 632/2008 Z. z. vydaného podľa Zák. č. 283/2002 Z. z.: 460 km x 0,183 eur v celkovej sume 84,18 eur; + náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 Vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. Martin - Bratislava -Martin za účasť na pojednávaní dňa 17.06.2014 : 6 polhodín za každú začatú polhodinu 1/60-ina výpočtového základu t.j. 13,40 eur x 6 = 80,40 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým ,že

a/ v konaní došlo k vadám podľa § 221 ods. 1 O.s.p.

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a O.s.p./

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.